

være idelstfede, er det, fordi man betragter dem som Telegrafanlæg. Det er det, som har været Lovens Mening og Hensigt, og den synes at være ganske tydelig, nemlig at forbyde en saadan Indgriben paa Telegrafvæsenets Omraade mod dets Eneret, som kunde betegnes som nye Telegrafer. Jeg kan ikke tro Andet, end at det er hævet over enhver Tvivl, naar Anlægget af Telefonledninger overlades fuldkommen frit til den private Spekulation, at det da i mange Tilfælde — ja det turde vil være i de fleste — vil blive betragtet som et lukrativt Foretagende, et Aktieforetagende, hvorved det er Hensigten at tjene Penge, snarere end at det vil blive betragtet som en Foranstaltning, ved hvilken man med Tilfidsættelse af økonomiske Hensyn ønsker at fremme en god Sag. Og naar der hentydes til Dpoffrelser, som man gjør fra privat Side for at faae Telefonanlæg istand paa enkelte Steder, er det naturligvis, fordi den Private har saa stor Interesse i at faae en hurtig Meddelelse mellem de enkelte Steder, at han vil gjøre Dpoffrelser derfor, og det er paa saadanne Steder, hvor det ikke er at vente, at enten Telegrafvæsenet eller Telefonselskaber ville tilvejebringe saadanne Anlæg. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Ordføreren (Drenbøll): Jeg skal ikke komme yderligere ind paa Diskussionen om Fordelene eller Ikke-Fordelene ved Telefoner, men der var blot en Bemærkning af den høitærede Minister, som var af den for mig mærkelige Bestaendighed, at saa forstaar jeg aldeles ikke hele Lovforslaget. Den høitærede Minister sagde, at det har slet ikke været Regeringens Tank at faae Monopol paa Telefoner, og et Dieblit efter sagde han, at man har slet ikke tænkt paa selv at anlægge Telefoner. Hvad den første Udtalelse angaar, modsiges den jo i Lovforslagets § 1, hvor der staar, at Statstelegrafvæsenet har Eneret paa Telefonanlæg. Der staar ganske vist ikke, at Staten er forpligtet til at anlægge Telefoner, og den høitærede Minister sagde, at naar Staten ikke selv vil anlægge Telefoner, har der ikke været Grund til at træffe Bestemmelser i Kapitel II. og III. i den af mig omtalte Henseende. Det er fuldkommen rigtigt, men, som jeg sagde før, saa forstaar jeg aldeles ikke hele Lovforslaget uden forsaavidt angaar Statstelegraferne, naturligvis, thi saa er Meningen kun den, at Staten vil have en Eneret, som ikke gaar ud paa at bygge Telefoner og at arbejde i den Retning, men kun paa at kunne forbyde ubeleilige Telefonanlæg. Naar det er Meningen, maa jeg endnu bestemttere have Udvalgets Standpunkt.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg tilstaar, at det er mig en ny Overraskelse blandt flere, at den ærede Ordfører først nu har forstaaet, hvad Meningen egentlig er med Forslaget. Den er ganske vist den, som den ærede Ordfører har anført.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

1) **Ændringsforslag under Nr. 1 af Udvalget til § 1:**

§ første Stykke, anden og tredie Linie, udgaar: „Telefonanlæg — Meddelelsesmidler“.

Saafrømt dette Ændringsforslag vedtages, udgaar:

i § 2, anden Linie, „eller lignende“,

i § 3 a. „og lignende“,

i § 3 b. „og lignende“,

hvorhos i § 1, sidste Linie, „Anlæg af ovenanførte Art“ forandres til „saadanne Anlæg“.

blev, efter at der ved den paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning kun var afgivet 13 Stemmer for Forslaget og 18 imod det, ved et paa Grund af det utilstrækkelige Stemmetal foretaget Navneopraab, som nedenstaaende Liste udviser,

førkasted med 18 St. mod 15, medens 7 hvarede: Stemmer ikke.

Ja:

Carlsen, C. N. Hansen, Krieger, Sinnemann, Müller, Carl Møller, Drenbøll, P. Pederjen, S. Pederjen, W. Petersen, Bloug, Rasmussen, Schlegel, Termanjen og Ulfing.

Nei:

Ahlefeldt-Laurvig, Lyby, Raben, Bonne, Breinholt, Cederfeld de Simonjen, Claudi, Dresing, Frijs, Jacobjen, Jensen (Bornholm), Suel, Moltke, Rosenørn, Rump, Steel, Tuxen og Blom.

Stemte ikke:

Madsen, Erikstrup, H. Chr. Hansen, N. Hansen, Sjørgensen, Rammestov og Strandstov.